

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXX. De custodia Angelorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

*cognoscam : mihi ipsi nihil
tribuam, & de aliis semper
benè sentiam.*

Magna hæc sapientia, & aliqualis
perfectio.

*Etiam si videro alium a-
pertè peccare, vel gravia
quædam perpetrare; ne ta-
men me æstimem meliorem:
quia nescio, quàm diu in bo-
no stare possim.*

Omnes quidem sumus fragiles: sed
neminem, fac, ego judicem me ipso
fragiliorem: ut veram consequar in
bonitate firmitatem.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI
XXX.

De custodia Angelorum.

Benedic,

Benedic, anima mea! Jehovah, & omnia viscera mea nomini sanctitatis ejus. Benedic, anima mea! Jehovah; & ne obliviscere ullius beneficiorum ejus. Benedicite Jehovah, Angeli ejus! valentissimi robore, efficientes verbum ejus, auscultantes voci verbi ejus. Benedicite Jehovah, omnes exercitus ejus! ministri ejus, facientes placitum ejus! Benedicite Jehovah, omnia opera ejus! in omnibus locis dominationis ejus: benedic, anima mea! Jehovah. Paratum sit cor meum, Deus meus! paratum sit cor meum!

Angelis suis mandavit de te; inquit Fidelis tuus ad hominem, ut conservent te in omnibus viis tuis: ambabus palmis sustineant te: ne offendas ad lapidem pedem tuum.

Magna dilectio charitatis! quis, quibus, de quo, & quid mandavit? Deus mandavit; Deus, vera & summa

vita, in quo, & à quo sunt omnia: mundi rector & autor; Angelorum sapor & decor; hominum creator & servator; Deus ille, qui est Deus Deorum, Deus tantus, quem nulla potest lingua rectè profari.

Hic mandavit: & Angelis suis mandavit; Angelis sanctis, doctis de Deo: cuius veritatis æternâ contemplatione beati sunt: de te homine mandavit.

Quid est homo; quòd innotuisti ei? aut filius hominis, quòd reputas eum? Mittis ei Unigenitum tuum; immittis Spiritum sanctum: & ne quid vacet, in cœlestibus, ab opere sollicitudinis; illos etiam beatos spiritus, propter nos, mittis, in ministerium nostrum. Mittit mitissimus illos spiritus; qui magnæ illius mentis purissimæ quædam sunt scintillæ, de sempiterni luminis facibus accensæ: qui tantus est, & in tot ordines divisus exercitus, ut non tam orationis, quàm admirationis suggerant materiam.

Hæc cum dico, animula! noli tibi fingere pusiones formosulos, quibus
vul-

vultus admirabili fulgore circumfusus, crines, in cervicem molliter effusi, auro obryzo flavescent, & lactei colli nitorem, blandissimo Favoniorum spiritu ventilati, percurrant. Tales si Angelos cogitas; totam vim ignoras Angelorum. Natura illis pura est, subtilis, ætherea: quam nulla corporis figura delineat, nulla materiæ labes infuscat, nullus corruptionis nævus aspergit. Nihil est Angelus, præter animum. At quis est animus? non ex eo igne delibatus, quo sidera volant, & sacri torquentur axes: sed excitatissimæ mentis vigor, tantò expressiùs ad æternæ pulchritudinis exemplar conformatus; quantò de ejus fonte propiùs respergitur & uberiùs. Hinc est ille omnium ornamentorum insignis quidam decor, & bonorum immortalis affluentia: quam in conditorum suum, gratisimâ voluntatis ingenuitate, refundunt. Celeritate navim, per immensa patentis æqvoris spatia, remis velisque concitatisimè fluentem, antevertunt; telorum è ba-

listis omisas grandines præcurrunt.
 Præstantissimâ mentis intelligentiâ res
 omnes nullo negotio, nullo temporis
 intervallo, sagacissimè pervident; &
 impeditos quosque difficultatum no-
 dos explicatissimè dissolvunt. Gra-
 tiam si consideres, quâ à teneris rerum
 primordiis sunt nobilitati; cùm rerum
 molitor Deus erat in Angelis, condens
 naturam, & largiens gratiam: vasa myr-
 rhea dices, aut crySTALLINA, ab ipso uni-
 versitatis artifice comparata: in quæ
 Divinitatis rivi, tanta & tam inusitata
 donorum fragrantia, depluerent. Si
 gloriam pensites; quæ gratiarum am-
 plitudinem est consecuta: totos in
 Deum videbis amoris similitudine
 transfusos atque absorptos. Hi, hi
 sunt, quos summus ille opifex nobis
 homulis, ex luto & argilla fictis, adjun-
 xit, in hoc terrarum domicilio, du-
 ces, altores, pædagogos, nostræ salu-
 tis propugnatores, depulsores miseria-
 rum, auspices felicitatis; auctoritate
 patres, amore germanos, obsequio
 servos.

Hi,

Hi, hi adfunt tibi, animula! non modò, tecum; sed etiam pro te adfunt; ut protegant: adfunt; ut profint: & dum adhuc parvuli sumus, Angelis, velut tutoribus & actoribus, committimur usque ad tempus à Patre præfinitum.

Obruis me, Deus meus! beneficiis: ut, apud te, commorari gaudeam; propter te, habitare desiderem; nec unquam recedam. Vallas me custodia; ne aufugiam: circumdas protectoribus; ne abripiar. Erecto animo meo, ò Deus! canam & psallam: ò gloria mea! Evigila, nablium, & cithara! expergiscar inde ab aurora. Celebrabo te in populis, Jehovah! & psallam tibi in nationibus. Magna enim supra cœlos benignitas tua: & ad superiores usque nubes veritas tua. Exaltare supra cœlos, ò Deus! & super totam terram gloria tua. Agere possum, referre non possum, gratias, Deus meus! Sed nec desideras remunerandi vicem: si nulla mihi suppetit restituendi facultas. Privatorum ista

224 CONTEMPLATIONES
copia est; inter se esse munificos: tua
beneficia, ut maiestate præcellunt, ita
mutuum non repossunt.

O Deus benignissime! ut gratis
mihi Angelos addidisti: ita gratis eos
apud me fac commorari, habitare, &
manere.

Jacobo in vita ad patriam obvia-
bant Machanajim, & turmæ alituum
sacrorum: ambulo & ego in via, & fe-
stino ad patriam. Da ergò & mihi
phalanges militum istorum fortissi-
morum: qui regant; qui moneant;
qui gubernent: qui & à fronte, & à
tergo, custodiant: nec lateris alteru-
trius partes relinqvant incustoditas.

O Deus! ô Pater! ablega ministros
illos tuos, ex arce cœlorum fulgidissi-
ma, ad nos, in lacrymabili hac ærum-
nosæ mortalitatis taberna vacillantes
creaturas: qui nos circumcingant me-
tuentes; formidantes consolentur; &
calamitates ingruentes ac prementes
averruncent.

Depascent & prosternant nos mor-
bi; infestet nos pestis: mitte Raphaë-
lem;

lem; qui sanet & medeatur. Bello-
rum nos rumores exaniment; districti
nos enses trucident: mitte Michaëlem;
qui, pro nobis, pugnet & configat:
caro nos malefada sollicitet; sugge-
stiones diabolicæ nos tentent: mitte
Gabrielem, qui voluntatem nostram
cum tua conjungat.

Væ mihi! si quando provocati san-
cti Angeli peccatis & negligentis, in-
dignum me judicaverint, præsentia
& visitatione suâ: quorum præsentia
protegere me, & propulsare poterat
inimicum.

Quandoquidem igitur necessariam
habeo familiaritatem dignationis An-
gelicæ: fac, caveam mihi ab ipsorum
offensione; & me in his maximè ex-
erceam, quibus eos novi oblectari.
Hæc autem placent eis, quæ in me in-
venire delectant: ut est sobrietas, tran-
quilla paupertas, creber in cœlum ge-
mitus: & super hæc omnia, veritatem
& pacem à me exigunt.

Sim Lothus, in justitia; sim Isaacus,

in obedientia; sim Eleazarus, in fidelitate; sim Jacobus, in pietate: sim Elias, in zelo; sim Elisæus, in animositate; sim Ezechias, in devotione; sim Daniel, in constantia; sim Juditha, in castitate; sim Tobias, in probitate; sim Lazarus, in patientia. Hæc concede mihi, Deus meus! & comites habeo Angelos tuos individuos. Comitabuntur me; comitabuntur utrumque, animam simul & corpus: & comitabuntur animam, post ejus exitum ex corpore: deducentque in Paradisum; ubi congressio & adspectio est Angelorum & Archangelorum; addo, & conspectio Christi Salvatoris.

Hæc concede mihi, Deus meus!
 & celebrabo te cum Cherubim &
 Seraphim: ac misericordias tuas
 cantabo voce incessabili, in
 æternum. Amen,
 Amen.

CON-